

steren, at ministeren hele tiden henviser til, at det er fremtidige erklæringer, man agter at offentliggøre i det omfang, man kan.

Henriette Kjær (KF):

Enhedslistens beslutningsforslag om at offentliggøre hemmelige rådsprotokoller lyder umiddelbart meget fornuftigt, og i Det Konservative Folkeparti er vi helt sikkert enige i de overordnede holdninger.

EU må og skal omgive sig med mere åbenhed, men Enhedslisten ødelægger bare de gode intentioner, der kunne være i beslutningsforslaget, ved at kræve, at Danmark her og nu går enegang, og det kan vi ikke støtte. Vi bliver altså nødt til at gribe denne sag mere praktisk an, for vi kommer ikke et skridt videre, hvis vi bare bruser derudad uden at skæve til andre landes traditioner.

Sydeuropæiske forvaltningsmetoder er nu engang anderledes end den nordiske forvaltningstradition. Sydeuropæisk forvaltning er præget af lukkethed, bureaukrati og hierarki, og det er ikke noget, vi bryder os om i Danmark. Vi hader skrankepaver og mener, at det offentlige har ret og pligt til at udvise åbenhed. Det offentlige system er jo en del af os selv; det er os, man forvalter. Og sådan er vores traditioner. Men nu har vi indgået et forpligtende samarbejde med en række lande, og så må vi respektere, at de har andre metoder end dem, vi er vant til.

Vi må kort sagt se i øjnene, at hvis vi ønsker større åbenhed i EU, skal vi igennem en proces, så sydeuropæerne kan vænne sig til tanken. Og jeg synes faktisk, vi er nået et stykke ad vejen.

Den for nylig vedtagne adfærdskodeks foreskriver, at erklæringer til rådsprotokoller skal anvendes med tilbageholdenhed, og at erklæringer generelt skal gøres tilgængelige for offentligheden.

Den adfærdskodeks er jo netop formuleret for at imødekomme det, Enhedslisten har et problem med, nemlig hemmelig lovgivning. I Det Konservative Folkeparti bryder vi os selvfølgelig heller ikke om hemmelig lovgivning, og vi er heller ikke blinde for, at den nye adfærdskodeks ikke er optimal, men den er et udtryk for, at der er en holdningsændring på vej.

Det er derfor Det Konservative Folkepartis opfattelse, at når vi har kørt med den i et stykke tid og de skeptiske medlemslande har fundet ud af, at der altså ikke er noget odiøst i den åbenhed, bliver de modne til endnu mere åbenhed.

Danmark skal til stadighed udtrykke ønske om mere åbenhed i Ministerrådet. Vi skal blødgøre og bearbejde de andre lande, men Danmark skal ikke, som Enhedslisten foreslår, offentliggøre alle erklæringer, noter eller protokoller fra EU's Ministerråd. Vi skal følge det vedtagne adfærdskodeks.

Det Konservative Folkeparti kan derfor ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Anne Bastrup (SF):

Forslaget går i virkeligheden ud på at pålægge den danske regering at udvise civil ulydighed i forhold til EU-systemet ved at offentliggøre hemmelige rådsprotokoller. Det er fint nok; lidt civil ulydighed flytter ofte grænser. Men det er lidt snævert, og det er jeg sikker på at Enhedslisten er enig med mig i.

I SF mener vi principielt, at begrebet hemmelige rådsprotokoller skal afskaffes generelt i EU-systemet, og vi havde hellere set et forslag af den karakter, men det her forslag er et skridt på vejen. Det er helt klart en måde at få de øvrige lande til at bevæge sig på, hvis der er lande, der også i gerning viser, at der er andre måder at håndtere sagerne på.

Disse rådsprotokoller indeholder nemlig – så vidt det da er oplyst for Europaudvalget, for de er jo hemmelige – fortolkninger af et direktivforslag m.v., som indebærer fravigelser fra forslagens tekst, der kan have betydning for almindelige menneskers vidende om gældende ret og denne rets konsekvenser.

EF-Domstolen har gjort det klart, at Domstolen ikke vil lægge denne her type af protokoller til grund. Protokollernes egentlige formål er derfor at forhindre Kommissionen i at anlægge traktatkrænkelssager, hvis et medlemsland implementerer i overensstemmelse med sin erklæring, men i strid med direktivforslagets tekst. Det giver retsikkerhed. Det er jo en hemmelig lovgivning, og det gør det reelt umuligt for borgerne at kende deres ret.

Lad mig give et eksempel: En person i Danmark læser i registerdirektivet og ser, at det ikke er tilladt at underkaste oplysninger om menneskers fagforeningsforhold registerbehandling, og på den baggrund afviser den pågældende at udlevere sine oplysninger til fagforeningen. Desværre for ham eller hende er der en dansk erklæring om, at det må man altså godt i Danmark. Det er den danske fortolkning, at det er i overensstemmelse med registerdirektivet – en ensidig erklæring.